

ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ
Установа културе
Београд, Коче Поповића 9/III
Број: 03-2301
Датум: 30.09.2021.

На основу члана 18. Закона о кинематографији, а у складу са Уредбом о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе, Филмски центар Србије, Установа културе од националног значаја, расписао је и објавио у дневном листу *Вечерње новости* дана 07. јула 2021. године Јавни конкурс за финансирање и суфинансирање пројеката у кинематографији за 2021. годину у категорији: Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова.

Рок за доставу пријава био је 07. август 2021. године.

Комисија Филмског центра Србије, у категорији Суфинансирање производње домаћих краткометражних играних филмова у саставу: Немања Ђипранић, председник Комисије, Бојана Андрић, Павле Вучковић, Лука Попадић и Срђан Савић чланови, донела је дана 27. септембра 2021. године

**ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ О ИЗБОРУ ПРОЈЕКТА
ПО КОНКУРСУ ЗА ФИНАНСИРАЊЕ И СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОЈЕКТА У
КИНЕМАТОГРАФИЈИ ЗА 2021. ГОДИНУ
У КАТЕГОРИЈИ СУФИНАНСИРАЊЕ ПРОИЗВОДЊЕ ДОМАЋИХ КРАТКОМЕТРАЖНИХ
ИГРАНИХ ФИЛМОВА**

На конкурс је пријављено укупно 19 пројеката.

Први састанак Конкурсне комисије, одржан је 23. августа 2021, за председника је изабрана Немања Ђипранић, утврђен је метод рада и динамика одржавања састанака. Одлучено је да сваки члан Конкурсне комисије до следећег састанка прегледа све пријављене пројекте и сачини своју листу пројеката за које сматра да их треба подржати.

На Другом састанку, одржаном 16. септембра 2021, чланови Комисије су приступили детаљној анализи свих пријављених пројеката и њихових уметничких потенцијала, сагласно Закону о кинематографији и Уредби о критеријумима, мерилима и начину избора пројеката у култури који се финансирају и суфинансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединица локалне самоуправе. Сваки члан комисије је предложио своју ужу листу пројеката. Након анализе сачињена је заједничка ужа листа од 7 пројеката, које је комисија одлучила да позове на разговор.

На трећем састанку комисије одржаном 27. септембра 2021, комисија је обавила разговор са кандидатима који су се нашли на ужој листи и након тога, одлучила да предложи четири пројекта за суфинансирање.

Пројекти које Комисија предлаже за подршку:

1. РУЈНА ЗОРА

Режија: Иван Ђуровић

Продукција: JP PRODUCTION – JELENA PRANIĆ PR

Предложени износ у РСД: 1.170.000

Прича прати Мамбу, младог београдског мангупа који кује скоро па савршен план не би ли провео ноћ на дунавском пустом острву са Аницом, девојком у коју је заљубљен. Како то обично бива са „савршеним” плановима, у једном тренутку све креће низбрдо, да би кулминирало борбом за голи живот.

Иван Ђуровић, иако млад, иза себе има изузетне радове који су и награђивани. Ова томсојеровска пустиловина са љубавним заплетом драматуршки је вешто постављена, а с обзиром на раније радове ауторске екипе нема сумње да ће и визуелно бити изврсна. Локације у које је прича ситуирана даће филму и додатан, бајковити слој. *Рујна зора* представља логичан след у опусу редитеља: миље, ликови и њихови односи, који су природни и јасни, граде један аутентичан „*coming of age*” филм, који би и другим младим ауторима могао бити подстрек да имају храбрости да испричају своју причу, без потребе да се равнају са неким филмским ауторитетима.

Сматрамо да овај филм доприноси осликавању духа времена и развоју филмског језика. У продукционом смислу је већ добио значајна средства на иностраном конкурсима и не видимо препреку за његову реализацију. Фестивалски потенцијал, како на националном тако и на светском нивоу, веома је велик. Сходно томе, комисија са задовољством предлаже да се *Рујној зори* доделе финансијска средства и унапред се радује овом филму.

2. БУБЕ

Режија: Катарина Живановић

Продукција: ЛИЛИТ

Предложени износ у РСД: 1.491.000

Сценарио за филм *Бубе* прати улазак бивше пијанисткиње Ине у воде брачног живота. Ина схвата да, хтела – не хтела, мора да се уклопи у калуп жене и домаћице и због тога је растрзана између прошлости (безбрижан живот с мамом и баком) и будућности (добијање деце, одговорност и прилагођавање мужу). Она се суочава са страхом од непознатог, од губљења индентитета, од односа са мужем коме не верује у потпуности. Ина страхове потискује и они испливавају као приказе буба које постепено надиру у новом и реновираном стану.

Сценарио вешто варира између жанра и уметничког филма и користи се жанровским елементима да би приказао суптилна психолошка стања главне јунакиње. У разговору који је вођен са редитељком и продуценткињом комисија се додатно уверила да ауторка чврсто стоји и иза сценарија и иза главне идеје филма. Визуелна решења су јасна и филмична, а у исто време доприносе експликацији главне идеје. Редитељски третман, с друге стране, има покриће у сценарију, али и у ауторкином интимном односу према теми и идеји филма.

3. СВАШТА!

Режија: Страхиња Млађеновић

Продукција: ALTERTISE

Предложени износ у РСД: 2.120.000

Сценарио за филм *Свашта!* прати Андреја, остарелог глумца у пензији који сваки дан посећује супругу у болници након њене треће узастопне ампутације ноге. Супруга неће дуго поживети, њено тело не може више да издржи, али Андреј негира њихов неминовни растанак. Одбијајући неизбежно, Андреј заправо бежи у свој имагинарни свет. Међутим, када наступи њихов растанак, Андреј у свој имагинарни свет увлачи и супругу и доктора и целу болницу, указујући на тај начин да је љубав осећање које може да трансцендира чак и смрт.

Поред драматуршких и визуелних квалитета који одликују овај сценарио, приложен је и детаљан редитељски третман који потврђује да режисер Страхиња Млађеновић има јасну визију свог будућег филма. Такође, комисија је после разговора са редитељем и продуцентом додатно потврдила свој утисак да је пројекат *Свашта!* искрен и емотиван и да уз ауторски тим који га води има потенцијал да буде надасве свеж, квалитетан и емотиван филм.

4. ДЕЛОВИ ТЕЛА

Режија: Светислав Драгомировић

Продукција: GRAY TREE FILM

Предложени износ у РСД: 719.000,00

Филм прати Аниту, девојчицу са израженим психолошким проблемом и њену дисфункционалну породицу. У покушају да заштити своју мајку од насилног оца, Анита се одлучује да га убије, али не успева у тој намери. Отац се након тога враћа кући. Вечера на столу је хладна, али се он ипак послужује.

Већ снимљен и донекле измнтиран материјал показује свежину, иновативност и оригиналност. Иницијатива ауторске екипе је за сваку похвалу. Због тога је комисија одлучила да подржи овај пројекат.

Комисија следеће пројекте не предлаже за подршку:

BARKING DOG

Режија: Димитри Удовички
Продукција: WAWEFORM 10

Barking Dog је прича о Нори, девојци која се суочава са својим страховима од трудноће и са неизвесношћу и несигурношћу коју осећа у односу са својим момком Луком, са којим је затруднела.

Иако је написан искрено и иако све време делује да проистиче из аутентичне жеље сценаристкиње Беверли Лојд да се суочи са сопственим страховима, сценарио после читања ипак оставља утисак конфузије. Прича на моменте делује репетитивно и мада постоји магловита импресија о емотивној прогресији и променама у емотивном стању ликова (та емотивна стања би обавезно требало „сценаристички” појачати), нема и еквивалентног утиска прогресије драматуршког наратива, што, уз мањак одговарајућих визуелних референци, отвара питање како ће филм на крају изгледати. Из тих разлога комисија предлаже да се за следећи конкурс доради сценарио и пажљивије разради визуелни третман предлошка: ако се снага планираног филма у највећој мери базира на слици (анимираној и реалној) и звуцима, онда се не може порећи да је од пресудног значаја процена какав ће тај филм на крају бити, то јест да ли аутори имају јасну визију коначног аудиовизуелног продукта на великом платну.

NATURE BOY

Режија: Милица Стојанов
Продукција: ТАЛАС ФИЛМ

Nature Boy је прича о тридесетогодишњем Марку који, чекајући да оствари још једну свакодневну комбинацију са дилером, налеће на изгубљеног мађарског дечака чији језик не разуме, али који му мења ток дана и на симпатичан начин квари планове.

Непретенциозност, занимљиви карактери и упечатљиве референце којима ауторка барата чине овај пројекат прилично допадљивим. У нама се буди осећај како би ово могао да буде занимљив филм који нам прича о стварима које добро знамо, људима које свако од нас познаје и ситуацијама које су свима препознатљиве. Међутим, ту се крије и основни проблем саме приче – од почетка знамо у ком правцу ће се развијати. Ништа нас не изненађује, све делује као да смо овај филм већ гледали. Комисија препоручује да се уради нова рука сценарија, али и више од тога. Чини нам се да би ауторка морала да нађе начин да све оно што нам је блиско и препознатљиво не постане опште место, већ да изненади гледаоца, да му понуди свеж поглед који није очекивао. Јасно је да то није нимало лак задатак, али би таквим приступом било могуће направити знатно занимљивији филм.

КОГА ВОЛИШ

Режија: Марко Глушић

Продукција: СПИКА

Сценарио Љубице Бабић за кратки филм *Кога волиш* никако није за потцењивање, али се у њему ликови, ситуације и однос троје младих пријатеља у љубавном троуглу успостављају и развијају на прилично предвидљив начин, сходно уобичајеним формулама карактеристичним за драме фокусиране на актере у позној адолесценцији. Тој релативно кохерентној, иако не превише оригиналној сценаристичкој поставци придружене су, међутим, врло сличне, формално и садржински тек донекле издиференциране експликације режисера Марка Глушића и продуценткиње (и сараднице на сценарију) Александре Бркић, услед чега, сем местимичних општих назнака (крупни планови, детаљи, топле боје), није могуће до краја проценити у ком ће се правцу кретати визуелни идентитет овог филмског остварења.

Уверени смо да је, делимичним интервенцијама у сценарију, подробнијим приступом продукцијским детаљима и уз слојевитију разраду редитељског поступка као надградње и превазилажења базичних сценаристичких постулата, овај пројекат могуће унапредити и учинити још интересантнијим, провокативнијим и подстицајнијим за све, па тако и оне захтевније потенцијалне гледаоце.

МИРИС СВЕЖЕ ФАРБЕ

Режија: Нађа Петровић

Продукција: NON-ALIGNED FILMS – OGNJEN GLAVONIĆ PR

Сценарио за пројекат *Мирис свежје фарбе* прати тинејџерку Ему која бежи од куће са млађом сестром и постаје опседнута повратком у стан из кога се нагло иселила и који и даље доживљава као једини прави дом. Убрзо почиње да прати човека који се уселио у тај стан и да развија неочекиван однос с њим.

Упркос аутентичности грађе на којој почива сценарио, као и окупљеној ауторској екипи која је са својим претходним филмовима постигла лепе успехе, комисија није до краја убеђена у наративну уверљивост сценаристичке структуре *Мириса свежје фарбе*, али се нада да ће овај пројекат, уз одговарајуће сценаристичке дораде (рад на лику Еме и сажимање дисперзивне структуре), бити подржан и реализован на неком наредном конкурсy.

DADDY

Режија: Нина Сеничар

Продукција: ЗК PRODUCTION

Daddy је прича о очинској љубави и пожртвованости. Отац 1992. године по цену живота бежи са фронта у Источној Славонији у Србију да би присуствовао школској представи у којој први пут наступа његова мала кћерка. Сама идеја је племенита и антиратна, јер његов поступак директно поручује да је љубав битнија од рата.

Међутим, сценарио и наратив, тј. развијање идеје кроз сценарио, нису довољно убедљиви. Препреке на које наилази главни јунак (начин на који он долази до Србије) често делују наивно. Упркос томе што је базиран на истинитом догађају, сценарио оставља утисак недовољне уверљивости, из чега произилазе најмање два проблема. Први је да публика неће поверовати у истиниту причу и тежину задатка који главни јунак има пред собом. Други проблем је што уколико су рат и сви његови ужаси представљени наивно и мекано, онда сама идеја филма, да се неко пробија кроз ратне грозоте да би био на представи своје кћерке, умањује контраст који постоји између хорора рата и дечијег света – света „мира” и безбрижности. Због тога носећа идеја филма слаби и губи иницијални смисао.

Због тога је предлог комисије да се за следећи конкурс поради на физичким и психолошким препрекама које главни јунак треба да превазиђе како би постигао свој циљ, односно да се оне учине убедљивијима, уз сталну свест о томе да оно што је истинито у животу не делује увек уверљиво и на филму. Али пре свега тога неопходно је да у пројектној документацији буде заступљени и финансијски план и буџет филма који се припрема за реализацију, што овај пут није био случај и што комисија ни на који начин није могла да пренебрегне.

EX(U)TERRA

Режија: Марија Стојнић

Продукција: SET SAIL FILM

Ex (U) Terra је дистопија чији је главни јунак Филип, старији од два брата. Он се враћа на имање на селу где је одрастао да би помогао свом млађем брату Горану да се побрине о њиховом побеснелом псу. На путу ка родној кући сусреће жене које беру органске јагоде и друге људе, а све се то дешава у крају у којем се гради рудник и који је на самом рубу потенцијалне еколошке катастрофе.

Ауторка је са својим претходним радом имала велике успехе, што значи да продуцентско-ауторска екипа обећава. Тема је актуелна, интригантна и врло примамљива за фестивале, а и редитељски концепт делује на тренутке врло занимљиво и оригинално. Међутим, комисија није стекла утисак да су сценарио и редитељски концепт довољно чврсти и јасни, пре свега због чињенице да еколошки ангажман у сценарију, премда присутан, није довољно профилисан и почива на местимично исхитреним и експлицитним детаљима (глас са радија). Осим тога, ауторка је у разговору с комисијом сама најавила да ће уследити још нека дорада и преправка сценаристичког предлошка како би се добила најбоља могућа „подлога” за редитељску обраду. Зато је комисија одлучила да на овом конкурс у не подржи пројекат сценаристкиње и редитељке Марије Стојнић.

МИЛЕНА

Режија: Жељко Станетић

Продукција: ВОЈВОЂАНСКИ ГРАЂАНСКИ ЦЕНТАР

У сценарију под називом *Милена* аутор Жељко Станетић показује велику емпатију према људима који су преживели тешке тренутке и доживели дубоке трауме током

ратних сукоба деведесетих година на некадашњим југословенским просторима. Притом се Станетић, који би уједно био и редитељ овог кратког играног филма, сасвим у складу са својим сталним преокупацијама још од студентских дана, фокусира на судбину избеглица које су, дошавши у Србију, накнадно присилно мобилисане, одведене у добровољачке кампове и након краће обуке послате у рат.

Иако се не може порећи да у драматуршкој структури сценарија има интригантних и драматичних момената, експлицитни наговештаји неких добро познатих ратних локација, цитати лако препознатљивих изјава и поједине формулације које се појављују у виду натписа уочи одјавне шпице неминовно нарушавају универзалност драме главних јунака и њихова трауматична искуства непотребно заогрћу једнодимензионалним конотацијама, поготову у светлу чињенице да се, посматрано изван контекста, ниједно ратно дешавање не може суштински исправно квалификовати или интерпретирати. С друге стране, документаристички визуелни третман теме, онако како је назначен у редитељској експликацији, мада није непримерен с обзиром на структуру сценаристичког предлошка и намере аутора, пре оставља утисак стандардности и конвенционалности, него иновативности и експресивности ауторског поступка.

Милена је, у сваком случају, сценарио који, уз извесне дораде и разрађенију и богатију редитељску надградњу, има потенцијала да прерасте у сасвим пристојан краткометражни играни филм.

ДИН

Режија: Давид Павлашевић

Продукција: АУДИО ВИДЕО ПРОДУКЦИЈА – ДАВИД ПАВЛАШЕВИЋ ПР

Сценарио Давида Павлашевића, који је уједно и редитељ кратког филма *Дин*, доноси нам причу о дану у животу Саре, мистериозне добростојеће али усамљене девојке. Након бурне ноћи Сара започиње нови дан у ком њен спокој ремете звукови који допиру од разних уређаја којима је окружена, а који преузимају примат у њеном простору, па и животу. Релативни спокој Сара проналази током вожње, слушајући омиљену песму, коју прекида упоран позив.

Основни сукоб у причи се одвија између главне јунакиње и шума модерног света. Идеја о сукобу човечанства и технологије, односно преиспитивање границе преко које човек постаје роб технике није нова, али је актуелнија него икада. Веома интересантан концепт и приступ теми, уз прилично детаљну редитељску експликацију, несумњиво доказују да је аутор заиста добро припремљен и да је пројекат развијан са много пажње.

Сценарио је, међутим, најслабија карика овог пројекта; иако јасан у идеји и поруци, недостаје му драмске структуре, те због тога постоји бојазан да би крајњи производ могао прећи границу игране форме и заћи у видео-арт, што је, наравно, потпуно легитимно, али није предмет овог конкурса. Комисија, нажалост, не може подржати филм *Дин*, али даје снажну подршку аутору да настави са радом на пројекту, а пре свега на даљој разради сценарија.

СТРАХИЊА ГРОМОВНИК

Режија: Петар Пешут

Продукција: CORONA FILM

Славска трпеза је постављена, а Страхиња је расцепан између девојака, родитеља и кума Златка. У фантазмагоричном окружењу аутор занимљиво материјализује фрустрације, неурозе и страхове младог човека који одраста у Србији данас.

Садржај и концизност пријаве пројекта *Страхиња громовник* су на једном заиста високом нивоу, што је само по себи за велику похвалу и узор за равнање. Све делује прецизно и промишљено, укључујући и сториборд, који је код нас права реткост. Ауторски тим ставља до знања да има јасну идеју како да реализује овај захтевни високостилизовани пројекат. Али највећа предност овог пројекта јесте уједно и његова највећа мана – бежећи од свих оквира класичне драматургије и режије у смислу сторителинга, чини се да је побегао и од суштине. Наиме, иако је намера и порука јасна, сматрамо да се у овом филму од дрвета неће видети шума: драматуршки зачудна и не баш конзистентна прича нас води на много страна а да ниједан од тих токова није спроведен до краја. Аутор је истакао да је сценарио писао инспирисан својим сновима, што јесте јако занимљива почетна станица. Али будући да и овај пројекат, као и сваки други, подразумева неминовно уобличење драмске структуре, препоручујемо да се додатно поради на унапређењу сценарија.

РИБА РИБИ ГРИЗЕ РЕП

Режија: Драган Николић

Продукција: BLACK ROOSTER STUDIO

Сценарио за филм *Риба риби гризе реп* је контемплација о протоку времена. Прича прати три временска оквира и путовање јунака кроз различите епохе и животне фазе. Афирмисани аутор Драган Николић има визију која је јасна и врло чврсто концептуализована. Из редитељске експликације већ можемо да видимо филм који би нас навео да размишљамо о истим оним питањима којима се бави и сам аутор док пише о својим намерама.

Риба риби гризе реп је чврст, али продукцијски захтеван пројекат који мора да укључи више различитих копродукцијских партнера како би могао да се реализује (Србија, Румунија, Канада). Нажалост, питање буџета остаје његов основни проблем. Као комисија напосто нисмо у могућности да за њега одвојимо скоро 65% укупних средстава предвиђених овогодишњим конкурсом.

СЕДАМ СОБА

Режија: Милош Ђукелић

Продукција: RED ART WORKSHOP

Сценарио за ову кафкијанску причу прати господина Х. који на аеродрому сазнаје да му документа нису у реду. Он мора да уради неколико тестова, да би након тога непознато медицинско особље почело да га пребацује из собе у собу и са једнога на други спрат, где се сусреће са све болеснијим људима.

Премиса приче и редитељ, који је својим досадашњим филмским стваралаштвом имао успеха у разним жанровима, свакако обећавају. Међутим, редитељска експликација је више базирана на томе који се визуелни поступци и због чега желе избећи у току реализације филма него што се указује на то како ће коначна верзија овог остварења заправо изгледати. Неки моменти у тој експликации су јасни (најава употребе телеобјектива), неки су пак помало недоречени (помињање избора углова снимања и декомпоновања кадрова без иоле прецизнијих смерница), док поједине назнаке дају какву-такву шансу да наслутимо шта се жели, али нам коначан смисао, због преуопштениости изречених формулација, ипак остаје магловит и, сходно томе, неразговетан (документарност у некој мери, избегавање маниристичности зарад аутентичности, одсуство претеривања). Пошто комисија није била у стању да до краја препозна, премда их режисер спомиње у свом образложењу, кафкијански дух и шаболовске нијансе у сценаристичком предлошку, као и с обзиром на то да није документовано како ће бити регулисана ауторска права с Буцатијевим наследницима или овлашћеним заступницима, препорука је да продуцентски и ауторски тим *Седм соба* изврши одговарајуће дораде и појави се с коригованим пројектом на првом наредном конкурс.

MONARCH

Режија: Johan Henry Hinkel

Продукција: MIR MEDIA GROUP

Прича *Монараха* смештена је у дистопијску будућност у којој људи живе као робови устаљених рутина и навика, несвесни реалног, заправо ропског живота. Млада жена Алма после сусрета с лептиром монархом почиње да открива стварност и праву слику света у којем живи, увиђа заслепљеност других и почиње своје путовање ка ослобађању.

Сценарио је у естетском и драматрушком смислу јасан, стилски и драматуршки занимљив, са потенцијалом да, првенствено у визуелном смислу, буде врло свеж филм, богат разноврсним симболима и значењима. Али највећа мањкавост овог пројекта крије се у буџету. Стога је предлог комисије да се, како би *Монарх* био успешнији на следећем конкурс, обрати посебна пажња на структуру буџета и продукцијске услове изведбе, највише у домену специјланих и CGI ефеката, јер је главна снага овога филма у приказивању дистопијске будућности на што уверљивији и иновативнији начин.

ФАБРИКА

Режија: Саша Радојевић

Продукција: ЕХО ПРОДУКЦИЈА – МИЛЕНА РАДОЈЕВИЋ ПР

У малом месту затворена фабрика постаје сцена градског позоришта након што се прочује да у њихов градић долази велики боливудски продуцент са огромним буџетом и још већим амбицијама. Настаје стрка и борба међу члановима позоришног ансамбла где сваки од чланова, јурећи за што бољом позицијом, ризикује да изгуби себе.

Сценаристкиња великог реномеа Маја Пелевић адаптирала је свој мјузикл *Боливуд* из 2018. године. Увек актуелне теме транзиције, положаја уметника, људске похлепе и срушених снова преплићу се са сонговима који носе снажне поруке. Саша Радојевић, као врстан познавалац филма и афирмисан аутор, уноси у овај пројекат извесну сигурност и наговештава да ће као режисер у њега утиснути свој препознатљиви ауторски печат. Искреност се у сценарију осећа од самог почетка и то је оно што је највећа врлина *Фабрике*. Нажалост, сценарио није довољно спреман: адаптација за играни филм мора пажљивије да се уради. На моменте делује као да су из мјузикла сцене извађене и прекопиране без икакве додатне интервенције, из чега произилази да драмска структура мора да се донекле доради како би била конзистентнија.

Дајемо препоруку да се додатно поради на сценарију, тј. да се размотре евентуално нова решења у драмској структури. Коначно, пријава је била доста неуредна и јако тешка за преглед.

ВИП ПАКЕТ

Режија: Laurent Roy

Продукција: СТАНКОВИЋ И СИНОВИ

Радња *ВИП пакета* дешава се у дистопијској будућности, у Београду 2030. године, у тренутку када су глобализација и раст приватног сектора нарасли толико да се новцем исказује све, па и количина поштовања према покојницима. Сценарио, који је у жанру црне комедије, третира породице покојника различитих социјалних статуса, а свакој од њих се нуди више различитих пакета услуга у приватној болници у којој сестре махиално, штуро и без емоција усмеравају клијенте у зависности од тога колико им је дубок новчаник.

Тема и садржина *ВИП пакета* несумњиво поседују озбиљну дозу актуелности, поготову када се узме у обзир какво социјално устројство је на путу да завлада светом, евидентно је да сценаристички предлошак пулсира у ритму сатирички ангажованог текста, а не може се оспорити ни ентузијазам редитеља ни његова намера да оствари кратки филм интригирајућег визуелног проседеа. Али мишљења смо да овако потентан сценарио не би смео у тој мери да почива на декламацији жанровски препознатљивих реплика у духу (црне) комедије ситуације, као што је очигледно да би реализација филма, ако се не направи права глумачка подела (с глумцима који имају афинитета за сатиру, црни хумор или чак гротеску), лако могла да склизне на несигуран терен извештачености и неуверљивости.

Зато је важно да редитељ, поред неупитне енергичне привржености сценаристичком предлошку, нађе и начин за његову продубљенију, слојевитију аудиовизуелну интерпретацију и праву меру у третману уиграног глумачког ансамбла.

НЕМА ОВДЕ СЛОНОВА

Режија: Горана Јовановић

Продукција: АУДИО-ВИДЕО БАРЕ – ЛУКА БАРАЈЕВИЋ ПР

Нема овде слонина сценаристкиње, копродуценткиње и редитељке Горане Јовановић пројекат је који обећава: драматуршки је углавном добро постављен, а у редитељској

и продуцентској експликацији махом су јасно назначени стилски поступци и организациони потези који указују на то како би реализација овог сценарија на крају највероватније изгледала.

Постоји, међутим, једна неизбежна драматуршка недоумица и она се тиче главног актера радње – Френкијева боксерска (дакле борбена) предисторија чини се у извесном смислу неусклађеном с његовим изненадним а окаснелим „оживљавањем”, нарочито ако се има у виду његов избор да сконча у врелини распомамљене ватре без (очекиваног) супротстављања моћним насилницима. Та завршна сцена је, исто тако, продукцијски и режијски веома захтевна, и то не само стога што подразумева активно делање неколико ликова сред пожара и око њега, него и зато што се све то дешава током зиме, по хладноћи, у амбијенту који је покривен снегом: ни у редитељској ни у продуцентској експликацији нема јасније и детаљније разраде како ће бити остварени ефекти барака у пламену, иако је та сцена од пресудног значаја за коначан утисак о планираном филму.

Нема овде слонова је пројекат који се одликује несумњивим квалитетима. Уз извесне корекције, прецизирања и дораде велике су шансе да из њега проистекне кратки играни филм који би скренуо на себе пажњу публике, критике и фестивалских жирија.

Комисија Филмског центра Србије:

Немања Ђипранић, председник Комисије

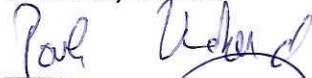

Бојана Андрић

Срђан Савић

Павле Вучковић

Лука Поладић

